

تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی صادق هدایت با تأکید

بر طبقه‌بندی انبیه‌گرام

سیداحمد پارسا^۱ / اقبال مرادی^۲

دریافت مقاله:

۹۲/۲/۲۹

پذیرش:

۹۲/۸/۱۱

چکیده

پژوهش حاضر یک پژوهش بین رشته‌ای است و هدف آن، بررسی تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی صادق هدایت با تأکید بر طبقه‌بندی نُه گانه «انبیه‌گرام» است؛ که عبارت‌اند از: تیپ‌های کمال‌طلب، کمک‌گر، موفق و بازیگر، رمان‌تیک محزون، مشاهده‌گر و فکور، وفاجو و وفاخو، خوشگذران، رئیس و میانجی؛ که هر کدام دارای ویژگی‌های خاصی می‌باشند. در این نوشتار، همه آثار داستانی هدایت که شامل ۳۴ داستان است، بررسی می‌گردد. روش پژوهش، توصیفی است و داده‌ها با توجه به تکنیک تحلیل محتوى، به شیوه کتابخانه‌ای و سندکاوی بررسی شده است. نتیجه نشان می‌دهد از میان ۵۱ شخصیت داستانی هدایت، ۱۳ شخصیت (نژدیک به ۲۶٪) در تیپ رمان‌تیک محزون جای می‌گیرد که به گونه‌ای قابل انطباق با شخصیت خود هدایت نیز هست. بعد از آن تیپ‌های یک (کمال‌طلب)، دو (کمک‌گرا)، شش (وفاجو و وفاخو) به ترتیب ۰٪/۲۳/۵۲، ۰٪/۵۶ و ۰٪/۸ بیشترین تیپ‌های شخصیتی را دارند و دو تیپ هفت (خوشگذران) و نُه (میانجی) در میان تیپ‌های شخصیتی هدایت جایی ندارند.

کلیدواژه‌ها: تیپ‌شناسی، انبیه‌گرام، داستان، شخصیت، صادق هدایت.

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه کردستان، گروه زبان و ادبیات فارسی. پست الکترونیک: dr.ahmadparsa@gmail.com

۲. کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی. پست الکترونیک: eghbalmoradi184@gmail.com

بررسی می‌شود (سیاسی، ۱۳۷۱: ۳۳۶). و اما پژوهش حاضر در بی‌پاسخ گفتن به پرسش‌های محوری زیر است:

۱. بسامد تیپ‌های مختلف در آثار داستانی هدایت چگونه است؟
۲. شخصیت هدایت بیشتر با کدام‌یک از تیپ های شخصیتی اینه گرام انطباق بیشتری دارد؟ شناخت بهتر تیپ‌های شخصیتی داستان‌های هدایت براساس طبقه‌بندی اینه گرام، میزان موفقیت او در آفرینش تیپ‌ها، شناخت میزان تطابق تیپ‌های شخصیتی داستان‌ها با شخصیت خود نویسنده، کمک به دریافت بهتر داستان‌های هدایت از راه شناخت تیپ‌های شخصیتی داستان های او و کمک به فراهم آوردن زمینه مناسب جهت مطالعات بین‌رشته‌ای از اهداف نظری این پژوهش است.

سؤالات پژوهش

ویژگی تیپ‌های شخصیتی براساس طبقه بندی اینه گرام

نظریه اینه گرام ساختاری است که به بررسی نه شخصیت اصلی انسان و روابط پیچیده درون آن می‌پردازد. این روش که از سوی پژوهشگران و روان‌شناسان آمریکایی مورد مطالعه و بررسی علمی و تجربی واقع شده است، ساختاری است که آن را پژوهشگری یونانی-روسی به نام ایوانویچ گوردجیف ترسیم کرده است و نتیجه پژوهش‌های او درباره فرهنگ، ادیان و فلسفه‌های اسطوره‌ای عرفانی است. این تیپ‌ها عبارت‌اند از: ۱. کمال‌طلب؛ ۲. کمک‌گرا و دهنده؛ ۳. موفق و بازیگر؛ ۴. رمانیک محزون؛ ۵. مشاهده‌گر و فکور؛ ۶. وفاجو و وفاخو؛ ۷. خوشگذران؛ ۸. رئیس؛ ۹. میانجی؛ که

مقدمه

داستان را می‌توان از زوایای مختلف بررسی کرد. یکی از این موارد تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستان است که می‌تواند موضوع پژوهش‌های جامعه‌شناسی و روان‌شناسی ادبیات قرار گیرد؛ برای نمونه، می‌توان شخصیت‌های داستان را از نظر جامعه‌شناسی مطابق روش تیپ‌های سه‌گانه حاکم، متوسط و کارگر بررسی کرد (ادبی و انصاری، ۱۳۸۳: ۱۳۶). الگوهای فراوانی نیز برای بررسی روان‌شناختی شخصیت‌ها وجود دارد. بقراط اولین دانشمندی است که ساختمان بدن انسان را به دو دسته کوتاه‌چاق و بلند قد تقسیم کرده است؛ و به یک نوع تیپ‌شناسی روانی که در آن چند نوع مایع به نام «مزاج» وجود دارد، اشاره کرده است (شاملو، ۱۳۶۳: ۱۷۵). از دیگر روش‌ها می‌توان به روش‌های فروید^۱، آیزنک^۲، یونگ^۳، شلدن^۴ و گورددجیف^۵ اشاره کرد. روش گورددجیف که به تیپ‌شناسی اینه گرام^۶ معروف است، نسبت به روش‌های دیگر جزئی‌تر، دقیق‌تر و جدیدتر است؛ و از همه مهم‌تر با تیپ‌های شخصیتی داستان‌های هدایت سازگارتر به نظر می‌رسد؛ به عنوان مثال، فروید (۱۹۳۶-۱۸۵۶) شخصیت‌ها را به سه دسته دهانی، مقعدی و احلیلی (پروین و جان، ۱۳۸۱: ۱۰۱)، آیزنک (۱۹۹۷-۱۹۱۶) به چهار دسته ناسنوار، برون‌گرا، استنوار و درون‌گرا (همان: ۱۹۴)، آیزنک (۱۹۷۲-۱۹۱۶) آنها را به چهار تیپ درون‌گرا، برون‌گرا، روان‌نژند و روان‌پریش تقسیم کرده است؛ در حالی که در نظریه اینه گرام نه تیپ شخصیتی

-
1. Sigmun Freud
 2. Hance.J.Isenk
 3. Carlung
 4. Sheldon
 5. Lvanovich Gurdjeiff
 - 6 . ennea gram

ترجیح می‌دهند؛ زیرا فکر می‌کنند که غمشان از روی آگاهی است. عشق‌های به وصال نرسیده را دوست دارند. اعتماد به نفس پایینی دارند. حسرت خوردن برای هرچیز را مهم‌تر از اصل آن چیز می‌دانند و همیشه ناراضی‌اند. کمتر در زمان حال و بیشتر در زمان گذشته و آینده سیر می‌کنند و زندگی را یکنواخت و کسل‌کننده می‌دانند. از عدم توجه آسیب می‌بینند و در دوستی با دیگران، نکات منفی آنها را بسیار بزرگ می‌کنند؛ در نتیجه احتمال به هم خوردن رابطه دوستی آنان با دیگران زیاد است. در ارتباط با جنس مخالف با رقیبانشان رقبابت می‌کنند و می‌ترسند کسی در نظر زوجش جذاب‌تر از او جلوه کند. تمایل به شوخی‌های آزار دهنده دارند و احساس خود را در هنر رقص و تئاتر و ادبیات نشان می‌دهند. امور تاریک و ممنوع را دوست دارند. آنها به حیوانات نیز علاقه دارند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۱۵۳؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۵۵).

۵. تیپ پنج: مشاهده‌گر و فکور (جستجوگر و کناره‌گیر)

افراد این تیپ قبل از عمل فکر می‌کنند؛ همیشه از جزئیات سؤال می‌کنند؛ توانایی فکری قوی دارند و بدون هیچ چشم‌داشتی به دیگران کمک می‌کنند. سر از هر چیزی درمی‌آورند. بیشتر آنان عینکی هستند. فیلسوفان و مخترعان در این تیپ اند. تلاش اینان کسب دانش است؛ چون برایشان قدرت می‌آورد. عاشق سفرند؛ اما گوشه‌گیرند تا در گوشه‌نشینی خود فقط فکر کنند؛ و اغلب خشک و سرد و مغروند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۱۷۵؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۶۹).

۶. تیپ شش: وفاخو و وفاجو

افراد این تیپ ایمانشان را به مراجع قدرت از دست داده‌اند. محافظه‌کارند؛ چون در شک و دودلی‌ها نمی‌توانند زود تصمیم بگیرند. برای

مشخصات هر کدام به شرح زیر است:

۱. تیپ یک: کمال طلب

افراد تیپ کمال طلب از نظر اخلاقی قوی هستند و از خود و دیگران انتقاد کرده و از واژه‌های باید و حتماً خیلی استفاده می‌کنند. منظم و طرفدار قانون، طرفدار واعظ بودن و موعظة اخلاقی‌اند، اما حرف و عملشان یکی نیست، جدی و خشک، تمیز و مرتب، دقیق و وقت‌شناخت، خوش قول و... هستند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۸۷؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۲۵).

۲. تیپ دو: کمک‌گرا و دهنده (مهریان و مهرطلب)

افراد این تیپ می‌خواهند مأوا و پناه همه باشند. دست‌ودلیاز هستند و می‌خواهند تأیید شوند و از طرد شدن واهمه دارند. از تنهایی می‌ترسند؛ چون در تنهایی کسی نیست تأییدشان کند. لذا خود را تکذیب می‌کنند تا بتوانند مورد قبول واقع شوند. مغروند؛ چون فکر می‌کند همه به آنها نیازمندند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۱۱۱؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۳۵).

۳. تیپ سه: بازیگر (موفق و موفقیت طلب)

افراد تیپ سه خود را همنگ جماعت می‌کنند. از جمله خصوصیات آنها خوش‌فکری، خونسردی و موفق بودن است. سریع حرف می‌زنند و در مقاعد کردن دیگران استادند. بیشتر اهل عملند تا حرف. به دنبال پول و ثروت هستند. برای اینکه رهبر و همه کاره شوند، به کار زیاد و شغل‌های پر دردسر علاقه دارند. ظاهر پسندند و پیری را فاجعه می‌پنداشند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۱۳۳؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۴۶).

۴. تیپ چهار: فردگر، رمانیک محزون (خيال‌پرداز و هنردوست)

تیپ چهار به تیپ افسرده مشهورند؛ هر روز خلقی مختلف دارند. نیمة خالی لیوان را می‌بینند و زیاد در خود فرو می‌روند. احساس غم آنها با دیگران فرق دارد و غم خود را به شادی دیگران

خودشان اصلاً رعایت نمی‌کنند. به ورزش‌های رزمی علاقه دارند؛ و در خوشی‌ها افراط می‌کنند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۲۳۷؛ آهنگر، ۹۸: ۱۳۸۵).

۹. تیپ نه: میانجی صلح‌جو و صلح طلب

این افراد به تیپ‌های سه و شش گرایش دارند؛ چون هم مظهر موافقت‌اند و هم ضد مراجع قدرت. این افراد میان توجه خواستن از دیگران و تمایل به دیگران در تنافق و تضاد هستند و زندگی تکراری و یکنواختی دارند. انگیزه‌ای قوی ندارند و در انجام کارها هرچند از نظر فیزیکی خسته نشده‌اند، احساس خستگی می‌کنند و به راحتی از کارها می‌برند و به کاری دیگر می‌پیوندند. میل زیادی به تعماشای مغازه‌ها و خرید کردن دارند. خوب کار می‌کنند و مایل به کسب شهرت نیز نیستند. تمایل شدیدی به حفظ صلح دارند و همیشه در حد اعتدال‌اند؛ به علایق جزئی و ثانویه بیشتر می‌پردازند تا علایق اصلی. تنبیلی تنها گناه افراد این تیپ است (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۲۵۹؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۱۱۰).

«با مطالعه نه تیپ شخصیت در اینه‌گرام، اشتیاق‌های اساسی هر تیپ را می‌توان به دست آورد. اینه‌گرام قدرت، ضعف، عادت‌ها و پاسخ‌های نهان انسانی را به تصویر می‌کشد و به طور دقیق محاسبات دنیای درون فرد را براساس آنچه او انجام می‌دهد، مشاهده می‌کند. براساس این تیپ‌شناسی، انسان‌ها با الگوهای مشخصی به دنیای خویش می‌نگرند و سپس از طریق آن به تفسیر جهان می‌پردازند. این الگوها موجب می‌شوند که فرد به اطلاعات و مسائل معینی توجه کند و عموماً برخی دیگر از اطلاعات را نادیده بگیرد» (سپهریان آذر و قلاوندی، ۱۳۹۰: ۱۶۴؛ به نقل از آرتور، ۲۰۰۸).

جان سالم به دربردن می‌جنگند نه موفقیت؛ چون موفقیت می‌تواند برای آنها احساس خطر به همراه بیاورد و فکر می‌کنند موفقیت‌های آنان حسادت منابع قدرت را بر می‌انگیزد. اگر بخواهیم آنها را تشویق کنیم، باید از آنها کمی هم انتقاد کنیم تا بدین نشوند. یک فرد تیپ ششی همیشه نیمه خالی لیوان را می‌بیند و تاریک‌ترین وضعیت را پیش‌بینی می‌کند. برای دیگران موقعیت موفقیت را ایجاد می‌کند تا نیروهای پشتیبانی برای خود پیدا کنند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۱۹۵؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۸۰).

۷. تیپ هفت: خوشگذران

افراد این تیپ، زندگی را در لذت خویش جستجو می‌کنند و خوش‌بین و نشاط انگیزند. خصوصیات بارز این افراد، طنّازی، شوخ‌طبعی، و خوشحال بودن است و برای همراهی خوبند. اینان پیروان نظرات اپیکورنده؛ یعنی، زندگی عاقلانه را زندگی پُر لذت می‌دانند. ماجراجو هستند و با اینکه متخصص نیستند، دوست دارند از هر چیزی سر دریباورند. شکم‌بارگی را دوست دارند؛ یعنی در خوردن، آشامیدن و لذات جنسی افراط می‌کنند. اعتماد به نفس بالای دارند؛ و درگیر احساسات نمی‌شوند (دقیقیان، ۱۳۸۷: ۲۱۷؛ آهنگر، ۱۳۸۵: ۸۹).

۸. تیپ هشت: رئیس، رهبر و مدیر

افراد این تیپ دارای قدرت بدنی هستند. به هیچ کس جز خودشان اعتماد نمی‌کنند. بر این باورند که فرد قوی مورد احترام است. اگر کسی ضعیف باشد، او را حمایت می‌کنند. زندگی بدون درگیری برایشان کسالت‌آور است. از همکاران خود برای رسیدن به اهداف خود استفاده می‌کنند. از دیگران درخواست‌های اخلاقی دارند اما

۱. تیپ راوی داستان زنده‌به‌گور (رمانیک محزون)

داستان زنده‌به‌گور یادداشت‌های نویسنده جوان مضطربی است که چند بار اقدام به خودکشی کرده است. اما گویا زندگی او ناخواسته با مرگ در تعارض است. گروهی بر این باورند که زندگی راوی در زنده‌به‌گور به گونه‌ای ترسیم زندگی خود هدایت نیز هست و در واقع شرح حالی از اقدام به خودکشی او در سن بیست و پنج سالگی در رودخانه مارن پاریس است که در صورت تأیید این نظریه، هدایت نیز در تیپ شخصیتی رمانیک محزون جای می‌گیرد. لازم به یادآوری است بیشترین شخصیت‌های داستان‌های هدایت (نژدیک به ۲۶٪) جزو همین تیپ شخصیتی قرار دارند. راوی داستان زنده‌به‌گور دارای ویژگی‌های زیر است:

الف) مأیوس

«هیچ‌کس نمی‌تواند پی ببرد، هیچ‌کس باور نخواهد کرد، به کسی که دستش از همه‌جا کوتاه شده می‌گویند: برو سرت را بگذار و بمیر اما وقتی که آدم را نمی‌خواهند، وقتی که مرگ هم پشتش را به آدم کند، مرگی که نمی‌آید و نمی‌خواهد بیاید... همه از مرگ می‌ترسند، من از زندگی سمح خود...» (هدایت، ۹: ۱۳۰۹).

ب) در گذشته یا آینده زندگی کردن «دلم می‌خواست، بچه کوچکی بودم، همان گلین باجی که برایم قصه می‌گفت و آب دهنش را فرو می‌داد اینجا بالای سرم نشسته بود، همان‌جور من خسته در رختخواب افتاده بودم، او با آب و تاب تمام برایم قصه می‌گفت و آب دهانش را قورت می‌داد...» (همان: ۱۰).

«افسوس می‌خوردم که چرا نقاش نشدم، تنها کاری بود که دوست داشتم و خوش می‌آمد، با خودم فکر می‌کردم، می‌دیدم تنها می‌توانستم در

پیشینه پژوهش

صادق هدایت (۱۳۳۰-۱۲۸۱) از نویسنده‌گان صاحب سبک و سرشناس ادب معاصر ایران به شمار می‌رود و بیش از هر نویسنده معاصر دیگری مورد توجه پژوهشگران واقع شده است؛ به گونه‌ای که تا سال ۱۳۸۸ مطابق موارد ثبت شده در نرم‌افزار نمایه، ۱۰۲۴ مقاله و کار پژوهشی درباره او صورت گرفته است؛ اما به رغم روند رو به توسعه هدایت پژوهی، تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی او تاکنون از نظر مغفول مانده است. پژوهش حاضر کوششی در جهت پر کردن این خلاً است.

تجزیه و تحلیل

در پژوهش حاضر شش مجموعه داستانی هدایت که در بردارنده سی و چهار داستان است، براساس طبقه‌بندی اینه‌گرام تجزیه و تحلیل شده است. مجموعه داستانی سه قطره خون با تعداد یازده داستان بیشترین تعداد داستان؛ و مجموعه سایه روشن با شش داستان کمترین داستان را به خود اختصاص داده‌اند. داستان‌های اسیر فرانسوی و مادلن در مجموعه زنده‌به‌گور و آخرین لبخند در مجموعه سایه روشن و داستان میهن‌پرست در مجموعه سگ ولگرد بسیار کوتاه‌اند و همین امر موجب شده شخصیت‌های اصلی داستان به دلیل نقش گذرایی که دارند، نتوانند نماد و مظهر تیپ خاصی واقع شوند؛ به همین دلیل در جداول یک و دو از این داستان‌ها نامی برده نمی‌شود.

در این پژوهش در مجموع پنجاه‌ویک شخصیت براساس طبقه‌بندی اینه‌گرام بررسی شده است که در این مجال، تنها به تحلیل و بررسی دو تن از شخصیت‌ها پرداخته می‌شود.

با بال‌های خودش می‌زد به صورتم. روی ریسمان باریکی راه می‌رفتم، زیر آن گرداد بود، می‌لغزیدم، می‌خواستم فریاد بزنم... » (همان: ۱۴).
ه) اندیشه خودکشی

«باری، بعد آمدم در کوچه‌ها، بدون اراده می‌رفتم، چند بار به فکرم رسید که چشم‌هایم را بیندم، بروم جلو اتومبیل، چرخ‌های آن از رویم بگذرد، اما مردن سختی بود. بعد هم از کجا آسوده می‌شدم، شاید باز زنده می‌ماندم. این فکر است که مرا دیوانه می‌کند... » (همان: ۱۳).

«...زهر کشنه آن‌جا در کیفم است. زهر فوری؛ یادم می‌آید آن روز بارانی که به دروغ و هزار زحمت آن را به اسم عکاسی خریدم، اسم و آدرس دروغی داده بودم «سیانور دوپتاسیوم»... آن را باز کردم از کنار گلوله تخم‌مرغی آن، به اندازه دو گرم تراشیدم، در کاشه خالی گذاشتم. با چسب لبه آن را چسبانیدم و خوردم. نیم ساعتی گذشت هیچ حس نکردم، روی کاشه‌ای که به آن آلوهه شده بودم سورمه بود، دوباره آن را برداشتیم، این دفعه به اندازه پنج گرم تراشیدم و کاشه را فرو دادم، رفتم در رختخواب خوابیدم، همچین خوابیدم که شاید دیگر بیدار نشوم!...» (همان: ۱۷).

«...رخت‌های چرکم را دور انداختم تا بعد از من که چیزها را وارسی می‌کنند، چیز چرکین نیابند. رخت زیر نو را که خریده بودم پوشیدم، تا وقتی که مرا از رختخواب بیرون می‌کشند و دکتر می‌آید که معاینه بکند شیک بوده باشم. شیشه ادکلنی برداشتیم. در رختخواب پاشیدم که خوشبو بشود ولی از آنجایی که هیچ کدام از کارهایم مانند دیگران نبود، این دفعه نیز مطمئن نبودم. از جان‌سختی خود می‌ترسیم...» (همو: ۱۸).

و) نیمه خالی لیوان را دیدن
«باورکردنی نیست، اما باید بروم؛ بیهوده است؛

نقاشی یک دلداری کوچک برای خودم دست‌وپا کنم... » (همان: ۱۳).

ج) افراط در ابراز هیجانات (اعتقاد به یک قضیه و عوض کردن نظراتشان)

«دلم می‌خواست بچه کوچکی بودم... آیا آن وقت خوش وقت بودم؟ نه، چه اشتباه بزرگی! همه خیال می‌کنن بچه خوشبخت است. نه این طور نیست، خوب یادم هست که آن وقت شاید ظاهراً می‌خندیدم یا بازی می‌کردم، ولی در باطن کمترین زخم زیان یا کوچک‌ترین پیش‌آمد ناگوار و بیهوده، ساعت‌های دراز، فکر مرا به خود مشغول می‌کرد و خودم، خودم را می‌خوردم...» (همان: ۱۱).

د) خیال‌پرداز، مبتلا به اختلال فکری

«چند روز بود که با ورق فال می‌گرفتم، نمی‌دانم چطور شده بود که به خرافات اعتقاد پیدا کرده بودم؛ جدأ فال می‌گرفتم، یعنی کار دیگری نداشتیم، کار دیگری نمی‌توانستم بکنم، می‌خواستم با آینده خودم قمار بزنم، نیت کردم که کلک خود را بکنم...» (همان: ۱۲).

«عرق از تنم سرازیر می‌شد، می‌دیدم بسته‌ای کاغذ در هوا باز می‌شد، ورق ورق پایین می‌ریخت، یک دسته سرباز می‌گذشت، صورت آنها پیدا نبود، شب تاریک و جگرخراش پُرشده بود از هیکلهای ترسناک و خشمگین. وقتی می‌خواستم چشم‌هایم را بیندم و خودم را تسليم مرگ کنم، این تصویرهای شگفت‌انگیز پدیدار می‌شد. دایره‌ای آتش‌نشان که به دور خودش می‌چرخید، مردهای که در آب رودخانه شناور بود، چشم‌هایی که از هر طرف به من نگاه می‌کردند. حالا خوب یادم می‌آید که شکلهای وحشتناک به من هجوم آور شده بودند. پیرمردی با چهره‌ای خون‌آلود به ستونی بسته شده بود، به من نگاه می‌کرد و می‌خندید. دندان‌هایش برق می‌زد. خفاشی

قیافه او را تکمیل می‌کرد.
در زمستان سرداری برک قدیمی چرك که پشتش چین‌های ریز می‌خورد می‌پوشید و به قول خودش این سرداری «تنپوش مبارک» بود و حکایت می‌کرد که یک روز ناصرالدین شاه در شکارگاه، آبُوی محترمش را مخاطب قرار داده و گفته بود: «مرحوم مقتندر خلوت! بیا پدرسونخته این تنپوش مال تو». – مثل اینکه قبل از مرگش او را «مرحوم» خطاب می‌کرده‌اند! اما در حقیقت این سرداری را از دستفروش خریده بود. در کوچه هم کت بلند خاکستری و شلوار سیاه می‌پوشید و کلاه گشاد به سر می‌گذاشت؛ از وقتی که با او فتق گرفته بود، یک عصای سر نقره هم دستش می‌گرفت و گشاد گشاد راه می‌رفت» (هدایت، ۱۳۳۰: ۳۷-۳۶).

ب) خصوصیات اخلاقی

۱- ب) بد دهن و بی‌اعتماد

«مرتیکه قرمساق! کی به تو اجازه داد؟ پنجاه‌ساله که در خونه منی، هنوز نمی‌دونی باید از من اجازه بگیری؟ الان من از پیش زیبده خانم می‌ام، از هر روز حالش بهتر بود، چرا به من نگفت که سرش درد می‌کند، اینها غمزه شتری‌ست... اگر سرش درد می‌کرد، می‌خواست یک استکان قنداغ بخوره... این زنیکه همیشه سر درد مصلحتی دارد... (همان: ۱۰).

این مرتیکه نره‌غول، پسرعموی محترم، نمی‌دانم اسمش گل و بلبل یا چه کوفته‌یه، مردم چه اسم‌ها روی خودشان می‌گذارند! خوب این پسر بی‌آب و گلم نیست، هر وقت می‌اد، سرش را پایین می‌اندازه و صاف میره تو اندرون، خوب اونجا زن و بچه هستند، ... مردم فردا هزار جور حرف درمی‌آورند» (همان: ۱۳).

۲- ب) خواهان سیستم متعصب و بسته باید توأمان توى سرتان چماق زد

زندگانیم واژده شده؛ بی‌خود؛ بی‌صرف؛ باید هرچه زودتر کلک را گند و رفت. این دفعه شوخی نیست؛ هرچه فکر می‌کنم، هیچ‌چیز مرا به زندگی وابستگی نمی‌دهد؛ هیچ‌چیز و هیچ‌کس...» (همان: ۱۷).

۲) حاجی آقا

داستان بلند حاجی آقا سرگذشت حاجی دروغینی است که به حج نرفته و عنوان حاجی را به دروغ یدک می‌کشد و آن را ابزاری برای پیشبرد منافعش می‌داند. حاجی آقا مظہر نفاق، دورویی و ریاکاری است. شخصیت او در این داستان چند وجهی است و هر بار به قالب تیپی درمی‌آید. اما خصلت بارز او ریاکاری است که می‌توان او را در تیپ کمال طلب جای داد.

الف) تیپ ظاهری حاجی آقا

«اگرچه هشتاد، نود سال از عمرش می‌گذشت و یادگار زمان ناصرالدین شاه بود، اما نسبت به سنش هنوز شکسته نشده بود و خیلی جوان‌تر نمود می‌کرد. قیافه او با وقار و حق به جانب بود؛ کله مازویی، گونه‌های چاق و پرخون، فرق طاس و موهای تنک رنگ و حنا بسته داشت و همیشه ته‌ریش سفید و زبری مثل قالیچه خرسک به صورتش چسبیده بود؛ سبیل کلفت صوفی‌منشانه زیر دماغ تک کشیده‌اش مثل چنگک آویزان بود و چشم‌های مثل تغار، که رگه‌های خون در آن دویده بود؛ زیر ابروهای پرپشت او غل و غل می‌زد؛ وقتی که در خانه شب کلاه به سر می‌گذاشت، کله او شبیه گلابی می‌شد و غبغب کلانی زیر چانه‌اش موج می‌زد که سرش را بدون میانجی گری گردن به تنش می‌چسبانید؛ بالای پرک‌های گوشش که همیشه زیر کلاه می‌گذاشت، صاف و نازک شده بود و دندان‌های عاریه که هر وقت می‌خندید یک پارچه طلای چرک بیرون می‌افتد،

شده بود، سجل مرده می خرید، کوپن تقلیلی قند و شکر درست می کرد و زمین ها و محصول خودش را صد برابر می فروخت. حتی هنوز با شهربانی رابطه داشت و از درآمد جواز عبور و مرور شب حکومت نظامی سهمی به عنوان باج سبیل می گرفت؛ اما در عین حال برای فقرا دلسوزی می نمود و برای زنان باردار اعانه جمع می کرد» (همان: ۵۶).

۵- ب) همراهی با همه

– می خواستم از حضرت عالی اجازه بگیرم، آخر عمری با اهل و عیال بریم کربلا استخوان سبک بکنیم... .

– قریان آمدہام که دست به دامان حضرت عالی بشم، دو ماه آزگاره که توی نظمیه، این طرف و آن طرف دوندگی می کنم. کلی پول خرج کردم هنوز دستم به جایی بند نیست...

– قربان! آدمیزاد شیر خام خورده، حالا تازه پشت دستم را داغ کردم، فهمیدم از اوّل باید دست به دامان حضرت عالی شده باشم... .

– هرچه بفرمایید جاناً و مالاً حاضریم، البته از اوّل راه غلطی رفتم و نمی دانستم. حالا هرچه بفرمایید بندگی می کنم. بنده ازین نظمیه چی ها چشمم آب نمی خوره؛ سه روز استنطاقم کردند، بعد هم می ترسم سر حد، گیر گمرک بیفتم، یک قالیچه کوفتی که برای جانماز می برم از دستم در بیارند» (همان: ۲۳-۲۴).

۶- ب) شکمو

«اول خوردن وقتی که صحبت از خوراکی به میان می آمد، چهره اش می شکفت، آب دهنش را غورت می داد و حدقه چشمش گشاد می شد. مخصوصاً خوراکی های شیرین مانند خرما و حلوا و باقلوا و پلوهای چرب و شیرین را زیاد دوست می داشت؛ سر غذا بسم الله می گفت و آستینش را بالا می زد؛ با انگشت های تپلی که روی ناخن

...مشروطه... آزادی ... برای اینه که بهتر بشه دزدید - در کوزه بگذارید آبش را بخورید... من که... » (همان: ۱۵).

«خفه شو ضعیفه! فضولی موقوف، با من یکی بهدو می کنی؟ منم که توی این خونه فرمان می دم. چرا بچه این قدر کثیفه؟ یک دستمال توی این خونه پیدا نمی شه که مفسح را بگیری؟ آدم دلش به هم می خوره، آبروی صدساله ام به باد رفت، این همه بریز و پیاش تو این خونه می شه، باز هم مثل خونه ملا یزقل زندگی می کنیم» (همان: ۱۷).

... مردم باید گشنه و محتاج و بی سواد و خرافی بمانند تا مطیع ما باشند. اگر بچه فلان عطار درس خوانده فردا به جمله های من ایرادی می گیره و حرف هایی می زنه که من و شما نمی فهمیم آن وقت خدا حافظ حاجی آقا و حجت الشریعه ... دنیا داره عوض می شه... در این صورت ما باید مانع پیشرفت مردم اینجا بشیم تا دنیا به کام ما برگردد و گرنه سپور سر گذر خواهیم شد. خوشبختانه در اینجا زمینه برای ما مساعده؛ وظیفه ماست که مردم را احمد نگه داریم تا سر به گریبان خودشان باشند و تو سر هم بزنند؛ حالا فهمیدی؟» (همان: ۹۶-۹۷)

۳- ب) علاقه به تحلیل وضع موجود

«اصلًا خاک مرده توی این مملکت پاشیدند! همه متظر بودند که بعد از دموکراسی روزنامه ها از مضاره فساد اخلاق و دیکتاتوری و تشویق به صلح و سلم و دین و آیین بنویسن. حالا همه اش با دعوت به هرج و مرج، توطئه اجنبي پرسنی ورق پاره های خودشان را پر می کنند! البته حقیقت تلخه، اما باید اذعان داشته باشیم که نژادمن فاسد شده. نه علم، نه هنر. از ملتی که لذیذترین خوراکش جگر که چی میشه موقع داشت؟...» (همان: ۸۱)

۴- ب) طرفدار قاچاق و خطر

«از طرف دیگر به فعالیت تجاری حاجی افزوده

حالا دیگر زن‌ها چادر هم نمی‌خوان سرshan بکنند. اما من با این سن و سال باید پیش‌قدم بشم، من زن‌ها را خوب می‌شناسم. حالا که توی چادرند پناه بر خدا!!... .

با طرفداران مشروطه می‌گفت: «من خودم پیش قراول آزادی بودم، این را دیگر کسی نمی‌توانه انکار کنه. یادتان هست وقتی که مجلس را به توب بستند؟ من یکی از سرجنبان‌های انقلاب بودم. همان شب، آسید جمال مرحوم که نور به قبرش بباره، منو شبانه تو خونه خودش پناه داد. فزان‌ها ریختند خونه‌اش را چاپیدند. من شبانه با چادر سیاه از خونه همسایه گریختم. توی راه یک سیلاخوری جلوم را گرفت، به خیالش من زنم. یک و شگانی به بازوم گرفت که اگر فریاد زده بودم گیر می‌افتادم و حالا هفتاد کفن پوسانده بودم. (فقهه می‌خندید) و بعد به هزار خون جگر، خودم را به سرحد رساندم و داخل مهاجرین شدم. روزنامه چاپ کردم و کارها صورت دادم. بله، هر کاری اول فدایکاری لازم داره، ما دیگر پیر شدیم! حالا دیگر نوبت شما جوان‌هاست!... .

وقتی با مستبد می‌نشست بی اختیار روده درازی می‌کرد و می‌گفت: «قربان همان دوره شاه شهید! قربان همان دوره خودمان. مشروطه! بر پدر این مشروطه لعنت! از وقتی که مشروطه شدیم به این روز افتادیم... آن دوره‌ها مردم پَر و پایشان غرس بود... بابا ننه‌دار بودند. حالا همه دزدی‌ها و دغل‌ها و پدرسوختگی‌ها به اسم مشروطه می‌شه. ما که این مشروطه را نگرفتیم، این حقه‌بازی‌ها را اجنبی به ما زورچیان کرد. خواستند دین و ایمانمان را از دستمان بگیرند. حالا همه چیزمان را بیاد دادیم. نه دین داریم، نه آیین، نه کسی از کسی حساب می‌بره، نه کوچکتر به بزرگ‌تر احترام می‌گذاره! خوب یک پلیس مخفی هم لازمه، و گرنه مردم همدیگر را می‌خورند. می-

هایش حنا بسته بود، لقمه می‌گرفت و همیشه دوست داشت که از لای انگشتانش روغن بچکد» (همان: ۴۴).

۷- ب) هوسران

« حاجی در مقابل زن بی طاقت می‌شد. با وجودی که اندرونش همیشه پر از صیغه و عقدی بود، هر وقت زنی را می‌دید که طرف توجه او واقع می‌شد و عموماً این زن‌ها خاله شلخته و چادر نمازی مج پا کلفت و ابرو پاچه‌بزی بودند؛ چشم هایش کلایپسه می‌شد. نفسش به شماره می‌افتد، آب توی دهنش جمع می‌شد و له له می‌زد و خون توی سرش می‌دوید. تا پارسال چیزی نمانده بود که عاشق خانم بالا زن یوزباشی حسین سقطفروش دم چهارسو بشود و حتی چند سال پیش که هنوز باد فقط نگرفته بود، با رفقای جان در یک قالب و هم‌دندان‌هایش گاهی به شهرنو گریز می‌زد و خانه‌ای را قُرق می‌کرد» (همان: ۴۵).

۸- ب) نان به نرخ روز خوردن

«با بهایی می‌نشست و می‌گفت: «من خودم مسلمانم، اما متعصب نیستم. می‌دانم که هر زمان اقتضای یک چیز را می‌کنه. هیچ مذهبی نیامده که بگه زنا بکنید، دزدی بکنید، آدم بکشید... خوب، این پایه همه دین‌هاست. آن وقت هر کدام پیرایه هایی متناسب با عهد و زمانه به خودشان بستند که فرق می‌کند. ... این همه جرم، فحشا و قتل و غارت که به اسم مذهب توی دنیا شده! هنوز هم باز دست آویز سیاسته... من آدم‌هایی را سراغ دارم!... از مطلب پرت نشیم: مثلاً امروز کسی که دزدی کرد، دیگر دستش را نمی‌برند یا برده فروشی دیگر و رافتاده. ... اینها مال زمان‌های قدیم بوده. حالا نسبت به مقتضیات روز باید قانونی آورد. مثلاً یک وقت اولاد دختر را زنده به گور می‌کردن، امروزه دیگر کسی به این فکر نمی‌افته.

است که بیشتر این شخصیت‌ها دارای خصلت‌هایی چون نامیدی، افسردگی، دیدن نیمة خالی یوان، توجه به نکات منفی دیگران و امثال آنها می‌باشند. بیشترین ویژگی‌های این تیپ شخصیتی در دو داستان بوف کور و زنده‌به‌گور و کمترین ویژگی‌ها در شخصیت‌های «گلین خانم» و «مشدی رمضان» از شخصیت‌های مجموعه سه قطره خون به چشم می‌خورد.

تیپ کمال طلب با ۱۲ شخصیت (در حدود ۲۳٪ کل شخصیت‌ها)، در مرتبه دوم قرار می‌گیرد. جدول ۲ نشان می‌دهد تناقض چشمگیری بین «بود» و «نمود» در همه شخصیت‌های این تیپ در داستان‌های هدایت، بیانگر باور نویسنده به وجود این خصلت در جامعه خود می‌باشد. خصلت دیگر تیپ کمال طلب، انجام دادن کارها جهت کسب تحسین دیگران است که در بیشتر شخصیت‌های داستانی این تیپ هدایت است که به گونه‌ای با همان خصلت قبلی (ریاکاری) در ارتباط است؛ زیرا به نظر می‌رسد چنین افرادی، کسب رضایت دیگران را بر باورهای قلبی و درونی خود ترجیح می‌دهند که در واقع همان اختلاف بین بود و نمود یعنی جلوه دیگری از ریا محسوب می‌شود. نگرش افقی به جدول شماره ۲ نشان می‌دهد بیشترین ویژگی‌های تیپ کمال طلب را می‌توان در شخصیت « حاجی آقا»ی هدایت مشاهده کرد. همچنین نگاهی کلی به این جدول نشان می‌دهد ویژگی‌هایی چون طرفدار واعظی بودن، تناقض در حرف و عمل، انتقاد از خود، افراط در اخلاق و معنویات، اجرای امور جهت تحسین دیگران در شخصیت‌های داستانی هدایت بیش از سایر ویژگی‌های این تیپ است. علاوه بر این، هیچ یک از شخصیت‌های داستانی این تیپ طرفدار قانون نیستند که به نظر می‌رسد هدف هدایت در آفرینش تیپ‌های شخصیتی

دانید؟ اصلاً باید یک پنجه آهنین قوی همیشه تو سر مردم بزنه. البته که اساس و پایه مملکت دین و مذهب، اما همه کارها را که مذهب نمی‌تونه بکنه. اگر می‌توانست چرا نظمیه و امنیه و عدیه درست می‌شد؟ پس باید یک نفر هوای مردم را داشته باشه که هم‌دیگر را نخورند. آزادی شده که هر کس هرچه دلش خواست بگه و بکنه! خدا خر را شناخت که شاخش نداد. مردم چوب و فلک می‌خوان، با این آزادی مازادی کار مملکت نمی‌گذره - من خودم یکوقت تو همین جلو خوان مردم را به چوب می‌بستم، حالا باید به عدیه و نظمیه شکایت کرد، باید پول تمبر داد و شش سال دوندگی کرد، آخرش هم ماست مالی می‌شه؟...»

(همان: ۵۱-۵۳)

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر، یک پژوهش بین‌رشته‌ای است که در آن، براساس نظریه تیپ‌شناسی اینه‌گرام به بررسی شخصیت‌ها در آثار داستانی هدایت پرداخته است. در این پژوهش، تعداد شش مجموعه داستانی هدایت که دربردارنده سی و چهار داستان است، بررسی شده است که با توجه به جدول شماره یک، بیشترین شخصیت اصلی را دربرگرفته است. داستان بلند حاجی آقا با هفت شخصیت، بیشترین شخصیت‌ها را به خود اختصاص داده است. سایر داستان‌ها نیز هر کدام، دارای یک، دو و گاهی سه شخصیت اصلی هستند. کمترین شخصیت داستانی، داستان‌های تک شخصیتی هستند که ۲۴ داستان از ۳۴ داستان هدایت را دربرگرفته است.

نتیجه نشان می‌دهد که از میان ۵۱ شخصیت داستانی هدایت، تیپ رمانیک محزون، ۱۳٪ شخصیت (در حدود ۲۶٪ کل شخصیت‌ها) را به خود اختصاص داده است. جدول ۲، بیانگر این

جدید، اهل مطالعه بودن و دانش‌اندوزی از ویژگی‌های مشترک همه شخصیت‌های این تیپ است. «فریمن» و «دکتر وارنر» در داستان تخت ابونصر، «فلاندن» در داستان آتش‌پرست و «پروفسور راک» در داستان س. گ. ل. در این تیپ قرار می‌گیرند که در این میان دکتر وارنر و فریمن بیش از دیگران از ویژگی‌های این تیپ برخوردارند.

ویژگی‌های مربوط به تیپ سه (تیپ موفق و بازیگر)، در شخصیت‌های داستانی هدایت نمود کمتری دارند. «میرزا یادالله» در داستان محلل، بیشترین ویژگی‌های این تیپ شخصیتی و «حسن قوزی» و «حسن کچل» هر کدام با دو خصلت، کمترین ویژگی‌های این تیپ را به خود اختصاص داده‌اند.

هیچ کدام از شخصیت‌های داستانی هدایت در تیپ‌های هفت (تیپ خوشگذران) و تیپ نه (تیپ میانجی) نمی‌گنجند؛ زیرا، تیپ‌های شخصیتی در هر داستانی به‌گونه‌ای برآیند نگرش نویسنده و آفریننده این تیپ‌هاست. از آنجا که هدایت نویسنده‌ای نومید و نسبت به جامعه خود بدین بوده است، نمی‌توانسته خالق تیپی باشد که خوشبینی، اعتماد به نفس بالا و مسائل دیگر این چنینی از ویژگی‌های بارز آن بهشمار رود.

طرفدار زندگی جنجالی، مشهور بودن در اجتماع خود، اخلاق‌مند بودن، عدالت‌خواهی، صداقت، طرفداری از اقسام ضعیف، قوی بودن، عدم اعتماد به غیر و مسائل دیگر این چنینی از ویژگی‌های تیپ هشت (تیپ رئیس) است. «منادی الحق» و «آقا کوچیک» در داستان حاجی آقا و «داش آکل» در داستانی به همین نام، سه شخصیت داستانی هدایت‌اند که در این تیپ قرار گرفته‌اند که شخصیت داش آکل بیش از دو نفر دیگر از خصلت‌های این تیپ برخوردار است. به‌نظر می‌رسد فراغی

داستانی خود، به‌ویژه این تیپ، بیشتر ترسیم جامعه خود بوده است، جامعه‌ای که به قانون اهمیتی نمی‌دهد. هدایت می‌خواهد نشان دهد که جامعه عصر او، جامعه‌ای است که جایگاه جاهل، بسیار بالاتر از جایگاه فاضل است، به‌گونه‌ای که «حاجی آقا» بی‌که خواندن و نوشتند را هم به خوبی نمی‌داند، از چنان پایگاهی برخوردار می‌گردد که حتی «منادی الحق» که نویسنده‌ای بسیار آگاه است و نمی‌تواند دروغ و ریای وی را برتابد، مجبور می‌شود از او کسب تکلیف کند و مشکل خود را نزد او مطرح کند.

تیپ کمک‌گرaba ۱۱ شخصیت (۲۱/۵۶)، رتبه سوم را به خود اختصاص داده است. شخصیت‌های این تیپ در دو ویژگی «دوست‌دار روابط عاشقانه» و «ترجیح عشق بر دیگر نیازهایشان» مشترک‌اند. جدول شماره ۲ نشان می‌دهد شخصیت «هاسمیک» در داستان تعجبی و «سوسن» در داستان س. گ. ل. ل. و «درخششده» در داستان عروسک پشت‌پرده بهره بیشتری از عشق برده‌اند یا دست کم به‌نظر می‌رسد از رقیبان دیگر خود در سایر داستان‌ها نمود بیشتری یافته‌اند.

پنج شخصیت داستانی هدایت، معادل ۹/۸٪ شخصیت‌های اصلی داستانی وی، در ردیف تیپ شش (تیپ وفاجو و فاخو) قرار می‌گیرد. نگاهی به جدول ۲ نشان می‌دهد این افراد بی‌اعتماد و شکاک‌اند و همواره تاریک‌ترین وضعیت موجود را پیش‌بینی می‌کنند. شخصیت‌های «همایون» در داستان گرداب، «راوی» در گجسته دثر، «داود» در داستان داود گوژپشت، «نازپری» در آفرینگان و «فریدون» در داستان شب‌های ورامین در این تیپ شخصیتی جای دارند.

چهار شخصیت از شخصیت‌های داستانی هدایت در تیپ «مشاهده‌گر» قرار می‌گیرند. چهار ویژگی؛ عشق به جستجو، کشف حقایق

که بیشتر تیپ‌های شخصیتی داستان‌های هدایت را افرادی مأیوس، منزوی، خیال‌پرداز، افسرده، ناراضی از زندگی و... تشکیل داده‌اند که به‌گونه‌ای قابل انطباق با شخصیت خود هدایت نیز می‌باشند. مسلماً در فضایی که برگرفته از چنان ذهنیتی است، جایی برای خوشگذرانی و لذت بردن از زندگی نیست، از این‌رو عدم مشاهده شخصیت تیپ خوشگذران در داستان‌های هدایت نباید جای شگفتی باشد.

بردن نفاق و دورویی در جامعه، ترس از عدم هم شکلی و همنگی با افراد جامعه، ترس از جان یا قطع نان، ترس از دشمنی افراد با آنان و... در هر جامعه‌ای بهویژه جوامع جهان سوم، از دلایل اصلی تعداد اندک شخصیت‌ها در این تیپ هستند؛ و این مسئله در داستان‌های هدایت نیز انکاس گوشی‌ای از واقعیت‌های اجتماعی قابل توجیه‌اند. رئالیستی بودن داستان حاجی آقا و داش‌آکل نیز دلیل دیگری بر این مدعای است.

با توجه به جداول پیوستی مشخص می‌شود

جدول ۱. تیپ‌های شخصیتی داستان‌های صادق هدایت در یک نگاه

نام مجتمعه داستان	نام داستان	شخصیت و تیپ شخصیتی	رتیبه‌بندی
زنده‌به‌گور	زنده‌به‌گور	راوی	رمانتیک محزون
	حاجی مراد	حاجی مراد	کمال طلب
	داوود گوژپشت	داوود گوژپشت	وفاجو و وفاخو
	آتش‌پرست	فلاندن	مشاهده‌گر
	آبجی‌خانم	آبجی‌خانم	کمال طلب
	مرده خورها	منیزه	کمال طلب
	نرگس	نرگس	کمال طلب
	آب زندگی	حسن قوزی	بازیگر و موفق
حاجی آقا	حاجی آقا	حسین کچل	بازیگر و موفق
	آقاکوچیک	حاجی آقا	کمال طلب، وفاجو و وفاخو، خوشگذران، بازیگر، رمانیک محزون
	دواام‌الوزاره	دواام‌الوزاره	رئیس
	خیزران‌نژاد	خیزران‌نژاد	کمال طلب
	مزلقانی	مزلقانی	کمال طلب
	منادی‌الحق	منادی‌الحق	رئیس
	مراد	مراد	کمال طلب
ساپه‌پوشن	سوسن	سوسن	کمک‌گرا
	پروفیسور راک	پروفیسور راک	مشاهده‌گر
	تد	تد	کمک‌گرا
س. گ. ل. ل			

نام مجموعه داستان	نام داستان	شخصیت و تیپ شخصیتی	رتبه‌بندی
	زنی که مردش را گم کرد	زیرین کلاه	کمک‌گرا
	عروسک پشت پرده	مهرداد	رمانتیک محزون
	آفرینگان	درخششده	کمک‌گرا
	شب‌های ورامین	نازپری	و فاجو و فاخو
	پدران آدم	فریدون	و فاجو و فاخو
علویه خانم	کیسا کی کی	کمال طلب	کمال طلب
	علویه خانم	جوان پرده‌دار	کمک‌گرا و دهنده
	سه قطره خون	راوی	رمانتیک محزون
	سیاوش	سیاوش	رمانتیک محزون
	گرداب	همایون	و فاجو و فاخو
	داش آکل	داش آکل	رهبر و رئیس - کمک‌گرا
	آیینه شکسته	راوی	کمک‌گرا
	داش آکل	اوتد	کمک‌گرا
	طلب آمرزش	عزیزآقا	رمانتیک محزون
	لاله	گلین خانم	رمانتیک محزون
	صورتک‌ها	مشاهی رمضان	رمانتیک محزون
	چنگال	خداداد	کمک‌گرا
	مردی که نفس را کشت	منوچهر	رمانتیک محزون
	محلل	احمد	رمانتیک محزون
	گجسته در	شیخ ابوالفضل	کمال طلب
	سگ ولگرد	میرزا حسینعلی	کمال طلب
	سگ ولگرد	میرزا یاد الله	موفق و بازیگر
	دن ژوان کرج	راوی	و فاجو و فاخو
	بن بست	پات	نماد رمانیک محزون
	کاتیا	حسن	کمک‌گرا
	تخت ابونصر	شریف	رمانتیک محزون
	تجلی	راوی	کمک‌گرا
	تاریک‌خانه	دکتر وارنر	مشاهده‌گر
	بوف کور	فریمن	مشاهده‌گر
		هاسمیک	کمک‌گرا
		راوی	رمانتیک محزون
		راوی	رمانتیک محزون

جدول ۲

خصوصیات تیپ کمال طلب (۱)

نحوه داستان	داستان	شخصیت های داستانی	تاقض در حرف و عمل	طریق را عرضی	سود	انقاد از خود	اخلاقوی افاظی	کارهاش برای تحسین دیگران	صرخ و ری	ماوا و پنهان همه	طرفدار قدرت پرده	منفر از مراجع قدرت	لی بجهاب	مزج آشنا بغير آشنا	نمکار و زاده «باده»	مزج آشنا بغير آشنا	مزج آشنا بغير آشنا
سه قطره خون	مردی که نفیش را کشت	شیخ ابوالفضل	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
سه قطره خون	مردی که نفیش را کشت	میرزا حسینعلی	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
زنده به گور	حاجی مراد	حاجی مراد	*														*
زنده به گور	آبچی خانم	آبچی خانم		*	*	*											
زنده به گور	مرده خورها	منیزه	*						*	*							
زنده به گور	مرده خورها	نرگس	*						*	*							
حاجی آقا	حاجی آقا	حاجی آقا	*	*		*						*	*	*	*	*	*
حاجی آقا	حاجی آقا	دوام الوزاره	*						*								*
حاجی آقا	حاجی آقا	خیزان نژاد	*						*								*
حاجی آقا	حاجی آقا	مزلقانی	*						*								*
حاجی آقا	حاجی آقا	مراد	*						*								*
سايه روشن	پدران آدم	کیسا کی کی	*														

خصوصیات تیپ کمک‌گرا و دهنده (۲)

نحوه داستان	داستان	شخصیت های داستانی	دومستان روابط عاشقانه	شخصیت چند و چه	زدن از تنها	واهمه از طرد شدن	آواز خوان	مزج عشق و نیازها	دست‌دل باز	خوش بین	تنقیه طلب
سايه روشن	س. گ. ل. ل.	سوسن	*	*				*			*
سايه روشن	س. گ. ل. ل.	تد	*					*			*
سايه روشن	زنی که مردش را گم کرد	زرین کلاه	*		*		*				
سايه روشن	عروسک پشت پرده	درخششده			*	*	*				*
علویه خانم	علویه خانم	جوان پرده‌دار		*				*			
سه قطره خون	آینه شکسته	اودت	*								*
سه قطره خون	آینه شکسته	راوی	*								*
سه قطره خون	لاله	خداداد	*		*						*
سگ ولگرد	دن ژوان کرج	حسن	*					*			*
سگ ولگرد	کاتیا	راوی	*					*			*
سگ ولگرد	تجلی	هاسمیک	*					*			*

خصوصیات تیپ و فاجو و فاخو (۶)																	
مجموعه داستان	داستان	شخصیت های داستانی	بد دل	بدگمان	گوشه گیر	شکای	تاریکی توین و وضعیت	بدهان	بدهان	می اعتماد	طرفدار قاچاق	عدم اعتماد و نفیش	رسو	رسیک پذیر	علیع محفوظ	محدودزی به فنبران	ترس از موقوفت
سه قطره خون	گرداد	همایون	*	*	*	*									*		
سه قطره خون	گجسته دژ	راوی	*			*			*								*
زندگه گور	داود	داود	*	*	*		*										
	گوزپشت	گوزپشت															
سایه روش	آفرینگان	ناز پری						*		*		*			*		
سایه روش	شب های ورامین	فریدون						*		*			*		*		

خصوصیات تیپ رئیس و رهبر و مدیر (۸)													
مجموعه داستان	داستان	شخصیت‌های داستان	هر قار زنگی جنجالی	مشهور در اینجا	اخلاق‌بند	طقدار عدالت	صادق	طقدار قشر ضعیف	قوی	عدم اعتماد به غیر	عدم میلیست در زندگی	هدنف قدرت ندارد	دین را در زنگ می‌بیند
حاجی آقا	حاجی آقا	آقا کوچک	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	
حاجی آقا	حاجی آقا	منادی‌الحق	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	
سه قطره خون	داش آکل	داش آکل	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	

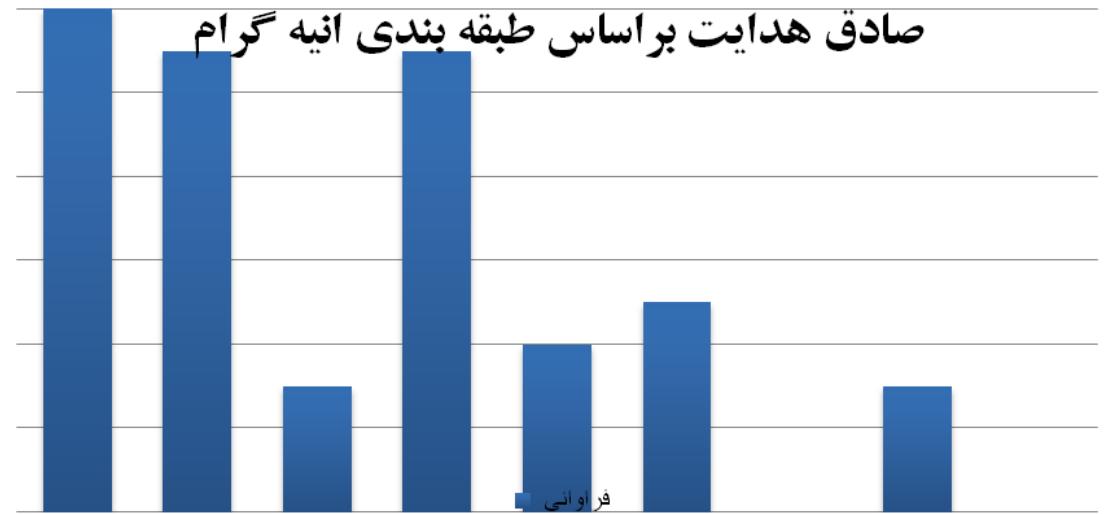
خصوصیات تیپ میانجی (۹)													
مجموعه داستان	داستان	داستانی‌هایی	زندگی پیکنیکی	سننگی دائم	رسانیده	زیارت علیله	نفر از مشهور	علم افراد	معتمد	زینتیان گفتگو	دین دشوار	بنیل	بنیل
-	-	-											
-	-	-											
-	-	-											
-	-	-											

جداول شماره ۲

نمودار ستونی فراوانی تیپ‌های شخصیتی داستانهای

صادق هدایت براساس طبقه‌بندی اینه گرام

نمودار ستونی فراوانی تیپ‌های شخصیتی داستانهای صادق هدایت براساس طبقه‌بندی اینه گرام

منابع

- هدایت، صادق (۱۳۰۹). زندگه‌گویی. تهران: انتشارات جاویدان. چاپ اول.
- _____ (۱۳۱۱). سه قطره خون. تهران: انتشارات جاویدان. چاپ اول.
- _____ (الف). سایه روشن. تهران: انتشارات جاویدان. چاپ اول.
- _____ (ب). علیریه خانم. تهران: انتشارات جاویدان. چاپ اول.
- _____ (۱۳۳۰). حاجی آقا. تهران: انتشارات جاویدان. چاپ اول.
- _____ (الف). بوف کور-سایه روشن. به کوشش داود علی بابایی. تهران: نشر امید فردا. چاپ اول.
- _____ (ب). حاجی آقا-سگ ولگرد. به کوشش داود علی بابایی. تهران: نشر امید فردا. چاپ اول.
- _____ (پ). وغ وغ ساهاب. به کوشش داود علی بابایی. تهران: نشر امید فردا. چاپ دوم.
- آهنگر، کتایون (۱۳۸۵). مهارت‌های تیپ‌شناسی. تهران: انتشارات شهیدی پور. چاپ اول.
- ادبی، حسین؛ انصاری، عبدالمعبد (۱۳۸۳). نظریه های جامعه‌شناسی. تهران: نشر دانشه. چاپ دوم.
- پروین، لارنس؛ جان، اولیور (۱۳۸۱). شخصیت. ترجمه پروین کدیور و محمد جعفر جوادی. تهران: نشر آییژ. چاپ اول.
- دقیقیان، پروین (۱۳۸۷). روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نه‌گانه. تهران: آشیانه کتاب. چاپ دوم.
- سپهریان آذر، فیروزه؛ قلاوندی، حسن (۱۳۹۰). «تأثیر آموزش تیپ‌های شخصیت اینه‌گرام بر کاهش تعارضات زناشویی». *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*. سال اول، شماره ۲، ص ۱۶۱-۱۷۰.
- سیاسی، علی‌اکبر (۱۳۷۱). نظریه‌های شخصیت. تهران: انتشارات دانشگاه تهران. چاپ اول.
- شاملو، سعید (۱۳۶۳). مکتب‌ها و نظریه‌ها در روان‌شناسی شخصیت. تهران: انتشارات چهر. چاپ اول.